

la Creu

Espais desvalguts: de l'ajuntament a l'Església

En la majoria dels nostres pobles, i per extensió, de gairebé tots els pobles i ciutats europees, hi ha uns punts de referència que no fallen; són aquells punts de trobada per quan has quedat amb companys, amics, familiars o desconeguts per fer un intercanvi, una visita, un negoci... Si no coneixes la contrada, dient que ens trobarem davant l'ajuntament o davant l'església n'hi ha prou; a més, moltíssimes vegades estan l'un molt a prop de l'altra, fins i tot compartint espai a la plaça o carrer. Aquest no és el nostre cas, però.

La vila d'Argentona de molt enllà va separar l'espai civil del religiós, i no passa res, ja que de l'ajuntament a l'Església hi ha un

camí amb prou entitat, amb cases antigues i punts claus de la vila com la Font de Sant Domingo, el Sindicat de Pagesos, el Cap de Creus, la casa d'en Puig i Cadafalch, el Museu del Càntir, la Casa Gòtica i l'Església; però ara ambdós queden al marge del bategar del poble, més quan l'activitat laboral de la jornada s'acaba.

El centre comercial i on hi ha més vida amb la canalla jugant, els pares fent-la petar tot prenent una cervesa o un cafè i els jubilats asseguts als bancs és a la plaça Nova. Res a dir, ans el contrari. Per extensió, s'allarga l'activitat al carrer Gran fins a l'inici de la plaça de Vendre, una mica més enllà del Cap de Creus.

La pregunta que cal fer-se és: per què tanta deixadesa d'aquest

espai durant tant de temps?

És un espai amb prou entitat i bellesa que es troba entre malmès i deixat. Fa massa temps que el camí que va de l'ajuntament fins a la plaça de l'Església està poc cuidat, malgrat la rentada de cara que es va fer amb la vianantització d'una part del mateix, i fa falta una mica d'afecte, d'estima, de carinyo per part dels argentonins i, sobretot, ganes de fer-ho per part dels qui ens governen.

Deu fer uns vint anys que es va tirar a terra Can Doro per convertir-se en la plaça del Bombardeig; es planifica la zona i es troben les restes de Cal Guardià que serveixen per barallar-se uns quants ciutadans amb uns altres, quedant el resultat de la batalla amb una tanca pintada que fa pena i un aparcament enfangat que encara en fa més; amb tot aquests temps, la plaça de Vendre va perdent el motiu del seu nom, es van tancant les parades i ja només en queden dues i una parada de fruita i verdura al bell mig dels plàtans; ni el mercat que s'està potenciant els divendres arriba a instal·lar-se al mig de la plaça.

L'espai al que fem referència és bonic i té entitat suficient com per potenciar-lo: cal pensar-ho bé, arranjar-lo i donar-li vida.

Però, tant de temps degradat, fa que la gent se'n vagi cap a un altre cantó, i això no pot ser si volem potenciar el poble. Argentona té possibilitats, és un poble que podria ser bonic i no ho és del tot, o si voleu, podria ser més bonic del que és si hi hagués la voluntat de fer-ho.

Foto: Enric Subià

